

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Hensigten med lovforslaget er at sikre, at skovejere pålignes formueskat efter samme regler som andre erhvervsdrivende.

I medfør af ligningslovens § 18 C gives der ved opgørelsen af den skattepligtige formue for skovejere et nedslag på 30 pct. af den del af skovejendommens ejendomsværdi, der af vurderingsrådet er henført til skoven. Nedslaget gives for ejendomme, der omfatter mindst 25 ha skov. Nedslagsbestemmelsen blev indført ved lov nr. 266 af 27. maj 1981 og anvendtes første gang i indkomståret 1981 (med overgangsbestemmelse for 1980).

Ud over dette særlige formuenedslag, der kun gives for skovejendomme, er skovejendommene omfattet af bestemmelsen i ligningslovens § 18 B om formuenedslag for erhvervsjendomme. Dette nedslag, der ligeledes første gang blev anvendt i indkomståret 1981, udgjorde oprindeligt 20 pct., men blev i foråret 1982 forhøjet til 30 pct. (lov nr. 197 af 18. maj 1982, § 3, nr. 2).

Disse to bestemmelser bevirker, at skovejendomme ved opførelsen af den skattepligtige formue kun medregnes med 40 pct. af kontantejendomsværdien.

Da skovejendommenes kontantejendomsværdier generelt ligger op imod 20 pct. under de kontante handelsværdier, betales der reelt kun formueskat af godt 30 pct. af skovejendommenes virkelige værdier.

Årsagen til de urealistisk lave kontantejendomsværdier er de anvendte nedslag ved omregningen til kontantværdi. Nedslaget udgør ved årsreguleringen pr. 1. april 1982 25 pct. på øerne og 21 pct. i Jylland. Da skovejendomme normalt handles med meget store udbetalinger – ofte mod fuld kontant betaling – burde nedslaget kun være på omkring 5 pct. for at nå frem til den korrekte kontantværdi.

Hvis skovejerenes skattepligtige indkomst er lille i forhold til den skattepligtige formue, vil formueskatten endvidere blive nedsat efter udskrivningslovens § 5. Denne nedsættelse kan udgøre op til 60

pct. af formueskatten og kan således i ekstreme tilfælde bevirke, at skovejeren kun kommer til at betale formueskat af 12–15 pct. af sin formue.

Da formuenedslaget for såvel skovejendomme som erhvervsjendomme ikke beregnes af friværdien i ejendommen, men derimod af den fulde ejendomsværdi, vil skovejeren kunne opnå yderligere nedsættelse af sin formueskat, hvis han belåner skovejendommen. Ved en belåning, der blot svarer til 30–40 pct. af ejendommens handelsværdi, vil en skattepligtig formue af ubegrænset størrelse kunne forsvinde totalt, hvis den anbringes i en skovejendom.

Mens formuenedslaget for erhvervsjendomme ikke omfatter en eventuel ejerbolig på ejendommen, kan skovejere også få formuenedslag for værdien af en eventuel ejerbolig, der er beliggende på skovejendommen, jfr. statsskattedirektoratets cirkulære af 10. juli 1981 om fordeling af ejendomsværdien for ejendomme med skov.

Forslagsstillerne anser de ovenfor anførte bestemmelser om formueopgørelsen for skovejere for helt urimelige. Det foreslås derfor, at den særlige bestemmelse i ligningslovens § 18 C om formuenedslag for skovejere ophæves.

Det bemærkes, at det ikke kan tages som et udtryk for, at forslagsstillerne finder nedslagsreglerne for erhvervsjendomme rimelige, at lovforslaget ikke indeholder et forslag om ophævelse af ligningslovens § 18 B.

Hensigten med nedslagsreglerne for skovejendomme har angiveligt været at hjælpe skovbruget. Forslagsstillerne finder imidlertid, at disse regler – ud over, at de er helt urimelige – tværtimod fremmer en uheldig udvikling inden for skovbrugserhvervet. De gunstige regler for opgørelsen af den skattepligtige formue for skovejere vil uundgåeligt tiltrække kapitalstærke købere, der er mere interesserede i at nedbringe deres skattebetalinger end i at drive skovbrug. Dette vil presse priserne op i et urealistisk højt niveau. Det vil gøre det vanskelige for mere seriøse – men måske mindre kapitalstærke – købere at erhverve skovejendomme. Endvidere vil der opstå betydelige kapitalgevinster, der